

Aug VI 182

Occasionalia
p. 111
vol. 22
W-182.

W-182

33
V I R O
MAXIME REVERENDO, ATQVE
EXCELLENTISSIMO

DN. IOHANNI
ANDREAE
KNOBLACHIO
SS. THEOL. LICENTIATO

MERITISSIMO

ET COLLEGII PHILOSOPHICI
ADHVC ASSESSORI LONGE
DIGNISSIMO

PATRONO AC PRAECEPTORI SVO OMNI ANIMI PIETA-
TE AETERNVM COLENDO,
CVM AD

VENERANDVM BARVTHENSIS PASTORIS
ET SVPERINTENDENTIS MVNVS SVS-
CIPENDVM ABIRET

GRATI ANIMI STVDIVM
GRATVLATIONE OFFICIOSA
PROFITEBATVR

M. ANDREAS SAMVEL FABRICIVS,
VITEB. SAXO.

VITEMBERGAE PIRELO CREVSIGIANO.

VIR O
MAXIME REVERENDO, ATQUE
EXCELLENTISSIMO
DN. JOHANNI
ANDREAE
KNORRACHIO
SS. THEOL. LICENTIATO
MERITISSIMO
ET COLLEGI PHILOSOPHICI
ADHUC ASSessorI LONGE
DIGNISSIMO
ENR. ANDAM BARVTHENSIS PASTORIS
ET SUPERINTENDENTIS MUNVS SVS
CHRISTINA M. A. KIRCH
GRATVATIONE QVINCISVS
PROFESSORIS
ANDREAS SVIVEL FABRICIVS
VII. B. SAZO

filii munire solent; sed doctrina Tua, sed pietate, sed modestia, sed virtutibus caeteris non vulgaribus, sed, quae primo certe loco erat nominanda, singulari profecto Numinis divini providentia, quae Comitum Illustrissimorum oculos, animosque in Te convertit, ut unanimi consensu personam Tuam, amore dignissimam, non sine ingenti desiderio appetent ac exoptarent. O itaque felicem fortunatumque hominem! Considera quaeso coelitus benedictae KNOBLACHI, admirandam DEI Optimi Maximi providentiam, quae sole meridiano clarior in Te videri atque perspicui potest. Age igitur, nunc messis est, nunc mercedes Tibi porriguntur, pro multis Tuis laboribus atque indefessis vigiliis, pro ardentissimis ad DEVM precibus missis, non tam ab hominibus, sed potius a DEO ipso. Quis itaque divinam Tibi benedictionem in cunctis ac singulis actionibus Tuis denegaret? Benedictus eris a Numine summo tam corpore, quam anima. Benedictus erit exitus Tuus non modo, sed et introitus. Benedicti erant omnes ac singuli, conciones Tuas a DEO ipso benedictas qui audiunt. Benedicti erunt Te, tanquam a DEO ad illos missum, diligentes. Benedicti denique, ut plura paucis comprehendam, erunt, qui Tibi benedicunt. Nec minus quoque beatus es appellandus, si munus Tuum divinum accuratius non nihil considero. Quid enim, quaeso, potest esse praeclarior, quam DEO deservire, eiusque voluntatem humano generi aperire? et quid magis fructuosum, quam tot homines, quibus alias in caliginoso isto Satanae ergastulo pereundum fuisset, DEI ope atque auxilio fervare, Christoque lucrari? Quapropter merito Tibi gratulandum est, PATRONE OPTIME. Sed nescio, qui eveniat, ut tanta animi solitudine obruar? cum in mentem mihi revoco, me, meam hac de re gratulationem verbis testari velle, antea promississe. Verum quid dubitem amplius de causa? est Ea proh dolor! quod non Patrono tantum benevolo, non amico gratissimo, sed et Praeceptore fidelissimo brevi mihi carendum esse videam. Interea tamen verum Christianum minime decet, providentiam divinam, quae talia iubet, hac in re accusare, sed potius Augustini verba consideranda mihi sunt, quando dicit: *Providentia DEI omnia gubernantur, et quae putatur poena, medicina est.* A proposito igitur meo ne prorsus abeam, lubenter agnosco, fatius esse, ut de Tua Tibi fortuna gratuler, cum exoptatissimam nanciscar occasionem, animum meum tantopere Tibi devinctum, si non profecto, aliquo tamen modo declarandi, et simul etiam atque exoptandi ac perendi ut me, meaque studia benevolentia atque humanitate, qua solitus est in posterum etiam complectere.

Ung. VI 182

FLCN

V I R O
MAXIME REVERENDO, ATQVE
EXCELLENTISSIMO

DN. IOHANNI
ANDREAE
KNOBLACHIO
D. LICENTIATO

MERITISSIMO
GII PHILOSOPHICI
ASSESSORI LONGE
IGNISSIMO

CEPTORI SVO OMNI ANIMI PIETA-
TERNVM COLENDO,
CVM AD

BARVTHENSIS PASTORIS
ENDENTIS MVNVS SVS-
NDVM ABIRET

ATI ANIMI STVDIVM
ATIONE OFFICIOSA
PROFITEBATVR

SAMVEL FABRICIVS,
VITEB. SAXO.

RGAE PRELO CREVSIGIANO.

